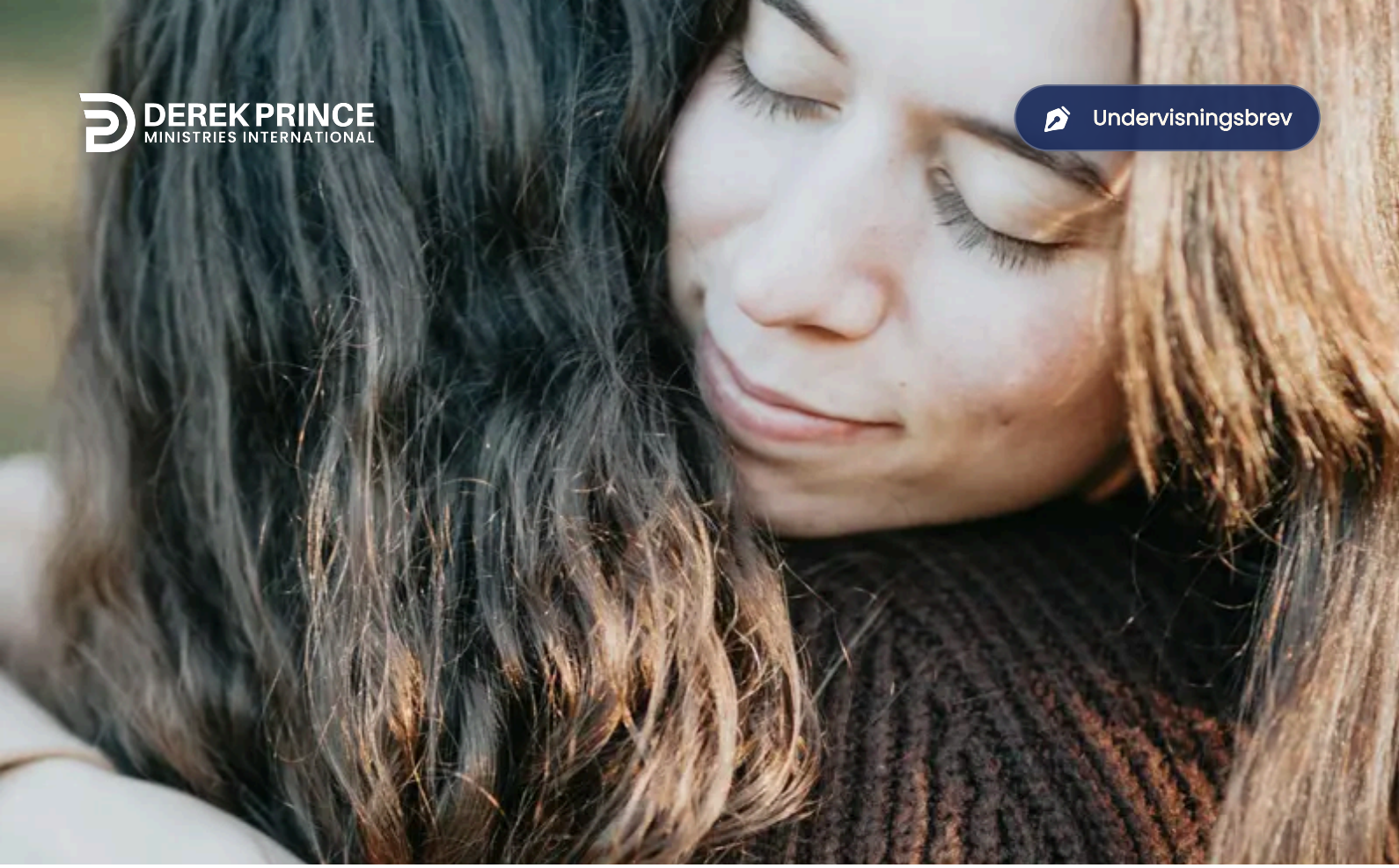

DEREK PRINCE
MINISTRIES INTERNATIONAL

Undervisningsbrev

Hindringer for Velsignelse

Undervisningsbrev ved Derek Prince

> Sannelig sier Jeg dere: Det dere binder på jorden, skal være bundet i Himmelen, og det dere løser på jorden, skal være løst i Himmelen. Igjen sier Jeg dere: Om to av dere på jorden blir enige om noe de vil be om, så skal det bli gjort for dem av Min Far i Himmelen.

Mange kristne har sperrer i livet som hindrer dem i å erfare oppfyllelse, tilfredshet, fred, legedom og Guds mangfoldige velsignelser. Etter Golgata, er det slik at hvis noen hindringer oppstår mellom Gud og mennesker, så er det pga menneskene og ikke Gud. Ved Jesu død og oppstandelse, falt alle hindringer på Guds side. Så, hvis det finnes noen form for åndelige hindringer som hindrer din åndelige vekst – noe som holder deg tilbake, frustrerer deg, binder deg, holder deg borte fra gleden, freden, tilfredsheten og oppfylleslsen som du burde ha og lengter etter – så er hindringen på din side og ikke på Guds. Ifølge min personlige erfaring er den største enkelthindring for fullstendig fred og fullkommen hvile er utilgivenhet.

I Matt 18:18-19 har vi det jeg kaller «menighetens kraftstasjon» – stedet for all kraft og autoritet:

Jeg tror at dette er menigheten på cellenivå: to eller tre troende ledet sammen av Ånden til Jesu navn. Møtepunktet er Jesu navn, og den som fører dem sammen, er Den Hellige Ånd. Dette er cellelivet som menigheten består av.

I det fysiske liv er det et prinsipp at hvis cellen bryter sammen, så blir hele legemet svakt. Og jeg tror at det samme er tilfelle med Jesu Kristi legeme, menigheten. Hvis det lokale cellelivet brytes ned, kan heller ikke hele legemet forbli sunt.

I dette cellelivet ligger spiren til alt menighetsliv og hjertet og kilden til all kraft. Ingen har bruk for mer kraft enn det som er lovet der: «Alt det to av dere på jorden blir enige om å be om, skal de få …» Hva trenger vi vel utover det? Det verset inneholder all den kraft vi trenger om vi bare anvender det.

© 2006 - Derek Price Ministries, International, inc

Det jeg ønsker å peke på, er at løftet om kraft er omringet og voktet av et gjerde, og du kan ikke få tak i det uten å innfri betingelsene. Jeg kaller dette gjerdet «riktig relasjon». Ingen hører til innenfor dette gjerdet som ikke lever i et rett forhold til Gud og mennesker. Like før Jesus gav dette løftet, i vers 15-17 i samme kapittel, snakket han om hva vi skal gjøre dersom en bror synder mot oss:

- *Hvis din bror synder mot deg, gå da og irettesett ham som en sak bare mellom deg og ham. Hvis han hører på deg, har du vunnet din bror. Men dersom han ikke vil høre, skal du ta med deg en eller to til, for med utsagn fra to eller tre vitner skal hvert ord stå fast. Og hvis han nekter å høre på dem, så si det til menigheten. Men hvis han til og med nekter å høre på menigheten, skal han være som en hedning og en toller for deg.*

Rett etter løftet i vers 18-20 fortsatte Jesus sin undervisning og fortalte lignelsen om den ubarmhjertige medtjeneren og advarte oss om de fryktelige konsekvenser det har å ikke ville tilgi en medkristen (se versene 23-35). Av plasseringen av disse versene oppdager vi at det hemmelige kraftsenteret er omringet av riktige relasjoner.

Den utilgivende medtjener

La oss se litt nærmere på denne betydningsfulle lignelsen.

Den første tjeneren i lignelsen skyldte sin herre ti tusen talenter, eller i moderne proporsjoner, omkring 58 millioner kroner. Fordi han var ute av stand til å betale, holdt han på å bli kastet i fengsel. Han ba sin herre om nåde, og denne etterga ham uten forbehold hele gjelden. Men idet han gikk ut, traff han en medtjener som skyldte ham 165 kroner (bruker samme proposjoner)

Betal det du skylder!» forlangte mannen.
Jeg kan ikke, svarte den andre.
Vel, da setter jeg deg i fengsel.
Vent! Jeg får tak i 165 kroner, så skal jeg betale.
Nei, sa han, hvis du ikke kan betale straks, skal du i fengsel.

Nå ble selvfølgelig de andre tjenerne forferdet og gikk og fortalte alt sammen til sin herre. «Du husker den tjeneren som du etterga 58 millioner kroner? Han gikk rett ut av kontoret ditt, møtte en medtjener som skylder ham 165 kroner som han ikke kan betale tilbake, og så kastet han denne mannen i fengsel.»

Bibelen forteller at herren til den tjeneren ble veldig sint. *Etter at hans herre hadde kalt ham til seg, sa han til ham: Du onde tjener! Jeg etterga deg hele gjelden fordi du ba meg om det. Burde ikke du også ha barmhjertighet med din medtjener, slik som jeg forbarmet meg over deg? Og hans herre ble vred og overlot ham til dem som torturerer, helt til han kunne betale alt det han skyldte. Slik skal også Min himmelske Far gjøre med dere, dersom ikke hver eneste en av dere av sitt hjerte tilgir sin bror hans overtredelser.»*

La meg påpeke to klare fakta for deg: For det første er det er ondskap å ikke tilgi andre. Herren sa: «Du onde tjener!» Å ikke tilgi er ikke bare synd, det er ondskap. For det andre ble den utilgivende tjeneren overgitt til dem som torturerer. Og Herren sa: «Slik skal også min himmelske Far gjøre mot dere.» Dere kristne, hvis du ikke av hjertet tilgir dine brødre deres overtredelser (enhver skade, krenkelse eller gjeld), sa Herren Jesus at Gud vil behandle deg på samme måte som den herren behandlet den utilgivende tjeneren, og overgi deg til torturerer.

Jeg kom til en forståelse av dette avsnittet fordi jeg, i løpet av min spesielle tjeneste, kom i kontakt med en mengde bekjennende kristne som var i hendene på de som piner – i åndelig, mental eller fysisk pine. Og jeg tenkte ved meg selv, Gud, hvordan kan dette henge sammen? Dette er mennesker som påkaller Jesu navn, som bekjenner frelse, og anerkjenner Jesus Kristus som Herre. Likevel er de i hendene på plageåndene. De er i hendene på onde ånder – de har verken fred eller glede, de er plaget av angst, sinnet deres finner ingen ro, og de kommer til meg for å bli befridd. Dette er ikke mennesker som står utenfor menigheten, men midt i menigheten.

Herren sa til meg: «De er i hendene på de som piner fordi jeg overgav dem til dem som piner.» Hvis Gud har overgitt noen i hendene på dem som piner, finnes det ikke en skapning på jorden som kan få dem ut. Ikke en. Mange forkynnere prøver, og enda flere får forkynnere til å prøve, men det kommer ikke til å skje. Hvis Gud har overgitt deg til dem som piner, kommer du til å bli der inntil du oppfyller Guds betingelser for å slippe fri. Du kan nok finne midlertidig lindring, men det er alt. Du kan ikke få sann fred, utfrielse eller frihet før du frivillig har tilgitt alle du noensinne har hatt motvilje mot eller ikke villet tilgi. Dette er Guds ufravikelige betingelse. Ingen vei går utenom.

Bønn og tilgivelse

Herrens bønn er et mønster for alle troende kristne. Da disiplene spurte Jesus hvordan de skulle be, sa Jesus: *Derfor skal dere be slik:* (Matt 6:9). Dette er et mønster – ikke slik at vi er nødt til å bruke de samme ordene, men prinsippene er ufravikelige.

Jesus ba oss om å be: *Og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere*. (v. 12). Det kan du ikke endre. Du har

bare rett til å be Gud om tilgivelse i samme grad som du tilgir andre, men ikke mer enn det. Hvis du ikke tilgir andre, tilgir ikke Gud deg.

Dette er den eneste del av Fader Vår som Jesus fant det nødvendig å kommentere nærmere: *For dersom dere tilgir menneskene deres overtredelser, skal deres himmelske Far også tilgi dere. Men dersom dere ikke tilgir menneskene deres overtredelser, da skal heller ikke deres Far tilgi dere deres overtredelser.* (Matt 6:14-15). Jeg vil si dette så tydelig og ettertrykkelig som jeg kan: Hvis det finnes noen som du ikke har tilgitt – ikke narr deg selv – så er du ikke tilgitt av Gud. Det er kilden til alle problemene dine. Du eier ikke fullstendig tilgivelse.

I Mark 11 sa Jesus disse viktige og store ordene: *For sannelig sier Jeg dere: Den som sier til dette fjellet: «Løft deg og kast deg i havet!» og ikke tviler i sitt hjerte, men tror at det han sier skal skje, han skal få det som han sier.*(v. 23). La meg si det en gang til, det finnes ingen større kraft enn dette; det er all den kraft vi trenger. I tillegg sier han: «Derfor sier jeg dere: Alt dere ber om i bønnen, tro bare at dere får det, så skal det bli gitt dere» (v. 24). «Flott!» sier du.

Men stopp litt! De neste versene sier: *Og når dere står og ber, hvis dere har noe imot noen, så tilgi ham, slik at deres Far i Himmelen også kan tilgi dere overtredelsene deres. Men hvis dere ikke tilgir, da skal heller ikke deres Far i Himmelen tilgi dere overtredelsene deres.»* (v. 25-26). Dette er helt klart: hvis du har noe imot noen, tilgi. «Noe imot noen» dekker absolutt alt og alle.

Jeg ber deg legge merke til at i Ef 1:7 har forløsningen samme omfang som tilgivelsen: *I Ham har vi forløsningen ved Hans blod, tilgivelse for overtredelsene.* Med andre ord, hvis alle dine synder er tilgitt, har du alle forløsningens rettigheter, men hvis det finnes noe område med utilgitt synd, da har du ikke alle forløsningens rettigheter. Hvis du har alle forløsningens rettigheter, har ikke djevelen noen makt over deg og intet rom i deg. Hvis derimot der er et område hvor forløsningens rettigheter ikke gjelder, vet djevelen det. Hvis der er utilgitt synd i livet ditt, vet han at han har et rettmessig krav på deg, og du kan ikke kaste ham ut. Du kan rope til ham, du kan bykse på ham, du kan til og med få forkynneren til å be, men hvis han har lovlig rett til å være der, kan ingen ting få ham ut. Derfor kan du ikke bli befridd før du av hjertet har tilgitt «noe mot noen.»

Den siste bønnen i Fader Vår er en bønn om utfrielse. Den mest presise oversettelsen er slik: *fri oss fra den onde* (Matt 6:13). Men du har ingen rett til å be den bønnen før du har bedt: «*Forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere.*» Straks spørsmålet om tilgivelse er løst, er forløsningen ikke noe problem. Så husk, hvis du ikke har en tilgivende ånd og holdning mot alle mennesker, har djevelen et rettmessig krav på livet ditt.

Følelser kontra viljen

Noen mennesker sier gjerne: «Broder Prince, jeg føler ikke at jeg kan tilgi.» Jeg har gode nyheter til deg – du behøver ikke å føle; du må bare bestemme deg. Det handler ikke om følelser, men om viljen din. Mange av dagens taler er helt feil adressert fordi de tar sikte på folks følelser, og da er følelser det eneste de produserer. Men hver eneste forkynner som Gud virkelig har brukt til å forandre liv, har talt til folks vilje. Finney sa: «Jeg er ikke interessert i noe annet enn viljen.» Så du trenger ikke å føle tilgivelse, du må ha vilje til tilgivelse. Hvis du er et gjenfødt barn av Gud, står det i din makt å gjøre det.

Jesus åndet på sine disipler og sa: *Hvis dere tilgir noen deres synder, er de tilgitt. Hvis dere fastholder syndene for noen, er de fastholdt.* (Joh 20:23). Og hvis du fastholder en persons synd, er du holdt fast i din egen synd, du er bundet med et bånd til den personen. Kanskje du ble skilt fra din mann for tjue år siden, men hvis du ikke har tilgitt ham, er du fremdeles bundet til ham.

Noe ganske latterlig hendte meg en gang på et lite møte. En dame kom bort til meg og sa: «Broder Prince, jeg vil at du skal be for meg. Du forstår, jeg bor i et distrikt der alle de andre drikker øl. Vi er den eneste familien i nabolaget som ikke drikker øl. Jeg vil komme meg bort fra det området.»

Hver eneste setning hun sa, inneholdt ordet øl. Etter en stund sa jeg til henne: «Søster, er du klar over at du er en alkoholiker i revers? Du er like opptatt av øl som mannen som er slave av å drikke det! Hvis du flyttet til et annet område, tror jeg ikke ting ville blitt noe bedre, for problemet ligger ikke hos menneskene, det ligger i deg.»

Så spurte jeg henne om mannen hennes: «Har du tilgitt ham?»
«Ja», sa hun. «Han pleide å drikke øl, men han er frelst nå, og jeg har tilgitt ham.»
«Det er fint», svarte jeg. «Er det noen du ikke har tilgitt?»
«Jeg kan ikke tilgi bartenderen!»
«Å», sa jeg, «det er slett ikke bra. Hvis du ikke kan tilgi bartenderen, så kan ikke Gud tilgi deg.»

Deretter ba jeg henne sette seg og bestemme seg for om hun kunne tilgi bartenderen eller ikke. Etter omkring femten minutter kom hun tilbake og sa: «Jeg har bestemt meg.»
«Hva vil du gjøre?»
«Jeg vil tilgi ham.»

Da ledet jeg henne i en bønn: «Herre, jeg tilgir bartenderen slik jeg vil at du skal tilgi meg.» Mens hun ba den bønnen etter meg, ble byrden løftet av henne. Et dypt sukk slapp ut av henne, og hun begynte å hulke. Knutene ble knyttet opp, og ti minutter senere spaserte hun ut mens hun omfavnet alle. Hvor typisk! Bare tenk deg hvordan det måtte være å la en bartender ødelegge alt for deg! Og likevel er det typisk for en mengde troende.

Tilgivelse er enkelt. Det er en viljeshandling og en ytring med leppene. Du bestemmer det, du sier det, og det er det hele. Nevn personene ved navn. «Herre, jeg tilgir mannen min. Jeg tilgir min svigersønn.» Vær konkret. «Som jeg vil at du skal tilgi meg, Herre, tilgir jeg dem.» Du sier det, og dermed er det gjort. Ikke vend tilbake og gjør det om igjen. Hvis du fristes til å gjøre det, skal du si: «Herre, jeg tilgav henne på fredag.» Det er allerede gjort opp.

Hvis du enda føler motvilje, begynn å be for den personen. Du greier ikke å bære nag til noen samtidig som du ber for dem. Ved å be bytter du ut det negative med det positive.

Hvis du skal bli tilgitt, krever Gud at du tilgir andre. Hvis du skal få dine bønner besvart, må du tilgi. Hvis du skal erfare gleden, freden og fylden det var meningen at du skulle ha som en kristen, må tilgivelse være i virksomhet i ditt liv. Valget er ditt! Du kan velge å la mangel på tilgivelse ødelegge livet ditt, eller du kan bestemme deg for, ved en viljeshandling, å tilgi og bli satt fri.

© 2006 - Derek Price Ministries, International, inc

Undervisningsbrev

Utskrift : TL-L054-100-NOR
Sist oppdatert: 24 Nov 2026
Nettsted: Derekprince.com/no/resources

© 2006 - Derek Price Ministries, International, inc